

РЕШЕНИЕ

№ 4545

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4850** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. Б. Й. срещу съдебно решение № 1269 ОТ 17.03.2023 Г. ПО А. Н. Д. № 12837/2022 Г. НА СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 11-01-194/8.09.2022 г., издадено от директор на АДФИ, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева на основание чл. 259 вр с чл. 255а предл първо от ЗОП за нарушение на чл. 110, ал. 1 т.5 от ЗОП.

Касаторът излага твърдения за необоснованост и неправилност. Въззивният съд извел неправилни правни изводи за осъществен състав на нарушението. Поддържа маловажност по см на чл. 28 ЗАНН. Моли да се отмени на решението и потвърденото с него НП.Претендира разноски.

Ответникът директор на АДФИ в писмено становище чрез процесуалния си представител моли да се остави решението в сила. Претендира юриск.възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV касационен състав, като прецени събраните по

делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля – актосъставител С. Е. М., както и писмените доказателства представени с наказателното постановление в съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че по несъмнен начин касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 110, ал. 1 т.5 от ЗОП, като деянието не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Съдът обаче, не споделя направените от СРС правни изводи за осъществен състав на нарушението.

Според чл. 110 ал. 1 т.5 от ЗОП възложителят прекратява процедурата с мотивирано решение, когато: са установени нарушения при откриването и провеждането ѝ, които не могат да бъдат отстранени, без това да промени условията, при които е обявена процедурата. Иначе казано, законодателят е вменил задължение на възложителя процедурата за възлагане на обществена поръчка да бъде прекратена, когато са установени такива нарушения при откриването и провеждането на процедурата, които не могат да бъдат отстранени, без да се променят условията, при които е обявена процедурата.

За наличие на основанията по чл. 110 ал.1 т.5 от ЗОП следва да е установено нарушение при провеждането на процедурата в противоречие с условията при които е обявена, тези нарушения да не могат да бъдат отстранени, без това да промени условията, при които е обявена процедурата.

В случая в Методиката за оценка на офертите са въведени два под-показателя които касаят писмен превод, като е направено разграничение за „бърз“ и „обикновен“ превод. Образецът на ценовото предложение обаче, не изисква цена за „бърз“ и „обикновен“ превод. Участниците в обществената поръчка са се придържали към образца на ценовото предложение. За да прекрати процедурата на осн чл. 110 ал.1 т.5 от ЗОП, касаторът е приел, че са са установени нарушения, а именно участниците не са предложили в ценовите си предложения цена за „бърз“ и за „обикновен“ превод /тъй като са се придържали към образца на ценовото предложение/, поради което е налице невъзможност за прилагане Методиката.Тоест, след като участниците в ценовите си предложения не са посочили стойности поотделно за „бърз“ и „обикновен“ превод, то е невъзможно да се приложи формулата за оценка въведена с Методиката. Срокът за изменение на условията на процедурата по чл. 100, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ЗОП е изтекъл към момента, в който възложителят е установил горепосочените несъответствия. Не е било възможно да се приложи Методиката по отношение извършването на оценката по ценовия показател, тъй като в ценовите предложения на участниците не са посочени поотделно цена за

„бърз“ и за „обикновен“ превод. Ето защо, предвид, че е преклудирана възможността възложителят да прави промени в документацията по чл. 100 ЗОП, то единствената възможност за преодоляване на несъответствията между Методиката и Образца на ценовото предложение е прекратяване процедурата. След като възложителят е установил нарушение в откритата от него процедура за възлагане на обществена поръчка и след като същият носи отговорност за законосъобразното ѝ провеждане, при положение, че не е имал възможност да промени условията на процедурата, единственото законосъобразно действие в конкретния случай е да прекрати процедурата.

Посочените несъответствия безспорно са нарушение на императивно установените процедурните правила за провеждане на поръчката, които не могат да бъдат санирани. Също така, те нарушават принципа за публичност и прозрачност, който е един от основните разписани от законодателя принципи за съблюдаване, съгласно ЗОП. Налице са нарушения при откриване и провеждане на поръчката /чл. 110, ал. 1, т. 5 от ЗОП/, които не могат да бъдат санирани по начин, който да не рефлектира върху принципите на ЗОП, които са условия по всяка процедура.

С оглед изложеното, съдът счита, че нарушение на чл. 110 ал.1 т.5 от ЗОП не е осъществено. Поради несъвпадане на крайните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на СРС, обжалваното съдебно решение следва да се отмени и вместо него да се отмени процесното НП.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от касатора искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер общо на 700 лв. за двете инстанции /300 лв. за пред СРС и 400 лв. за пред АССГ./ Направеното възражение за прекомерност е неоснователно, тъй като заплатеното адв възнаграждение за пред СРС е под минимума, а за пред АССГ в размер на минимума по чл. 18 ал.2 вр с чл. 7 ал.2 т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 1269 от 17.03.2023 г. по а. н. д. № 12837/2022 Г. на Софийски районен съд, НО, 97 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 11-01-194/8.09.2022 г., издадено от директор на АДФИ, с което на Д. Б. Й. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева на основание чл. 259 вр с чл. 255а предпърво от ЗОП за нарушение на чл. 110, ал. 1 т.5 от ЗОП.

ОСЪЖДА Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/ да заплати на Д. Б. Й. разноски в размер 700 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.